

Néhol azonban a szülői értekezletek céljukat tévesztve csak arra adtak tanároknak, igazgatóknak alkalmat, hogy nehezen érthető és hosszadalmas értekezésben csillogtassák nagy tudásukat. A résztvevőknek bizony szenvedés ezeket végighallgatni. Sok helyen a szülők szerepe tisztára passzív volt. Ha egy-egy szülő fel is szólalt, émelyítő dicsérő szavakat mondott az iskolára és tanári karára. Az egyik iskola módját ajánlja figyelemre. Ez szülői ankétot hív össze, amelyre a társadalmi olyan tagjait is meghívja, akik az iskolával szemben nem szülők. Elnöklésre az igazgató valamelyik szülőt kéri fel. A szülők vitabizottságot alakítanak előre, s így biztosítva van a tárgyhoz való szólás szülői részről. Egyszer-egyszer teastét rendeznek, amelyen tanulók szerepelnek egy kis műsorral. Ez a közvetlen érintkezési forma fel szabadítja a szülőket az iskolával és a tanárokkal szemben érzett gátlás alól. Látszólag itt is háttérben marad az iskola, pedig az egészen a igazgató a mozgatója és a lelke.

A 9-ik, májusi számban Ember István ad „*Világpolitikai helyzetképet.*”

Gyarmathi László cikke: „*Térszemléleti oktatás az új gimnáziumban.*” Foglalkozik a térszemlélet fontosságával, amely majdnem minden életpályán megnyilvánul. Ennek dacára az ábrázoló geometria nem kapott helyet a gimnáziumi tantervben. Némi pótléket adhat a II., VII. és VIII. osztályos mérési anyagnak, amely a testekről szól.

Kardeván Károly ismerteti „*A főiskolát végzettek létszámalakulását Németországban és magyar tanulságait.*” Kiderül, hogy bár több pályán kevesebb az arra jelentkező, és így az utánpótlásokban hiány lesz, legrosszabb a helyzet Németországban is, nálunk is a tanítóknál és tanároknál. A kérdés megoldása nálunk is csak az lehet, amit a németek látnak szükségesnek. A főiskolákra való jutást megkönnyíteni, sokkal több kedvezményt és támogatást nyújtani ösztöndíjakban, legfőképpen pedig ezeket a pályákat megfelelőbb fizetésekkel kívánatosabbá tenni. Amíg ugyanannyi iskolázással bíró lehet valaki (még több példát is sorolhatott volna fel Kardeván), addig csak kevesen fognak menni tanári pályára.

A Magyar Tanítóképző. A februári számban Mesterházy Jenő *Péterfy Sándor* kiváló pedagógusunkról emlékezik meg, ismertetve életét, működését és kiválóságát, aki az akkor még polgári iskolai tanítónőképzőnek nevezett iskolának is tanára volt. Többek között ő volt az Eötvös-alap megalapítója.

Irodalom c. fejezetében részletesen ismerteti Somogyi Józsefnek „*A faj*” című könyvét.

A márciusi számban Braun Angela tanulmányának címe „*Gyakorlatiasság a földrajzi tanításában.*” Főbb pontjai: I. Utasítások. II. A földrajz nevelő hatása. III. A gyakorlatiasság. IV. Taneszközök. A növendékek gyakorlati munkái. Forrásmunkái között dr. Udvarhelyi Károly két könyvét említi meg egyedül a magyar irodalomból. Csekő Árpád „*A mennyiségtani írásbeli képesítővizsgálati tételek kiválasztásáról*” ír.

Az áprilisi szám Tanai Antalnak: „*Az eszményi gyakorlatiasság a mennyiségtan tanításában*” című értekezését közli. Az eszményi gyakorlatiasság többet jelent, mint egymagában a „gyakorlatiasság” kifejezés. Pél-

dája: a kamatszámításnál nemcsak a pénzintézetek műveleteit, a kamat kiszámításának módjait, a kölcsönnyújtás módozatait ismerteti meg, hanem a takarékoságra is felhívja a figyelmet és erre buzdítja tanítványait. A tiszta gyakorlatiasság mellé kapcsol, ahol lehet, értelmi (logikai), esztétikai és vallás erkölcsi vonatkozásokat. Ezekre bőven sorol fel alkalmakat.

Grész Leó ismerteti, miképpen javítja és javíttatja az iskolai mennyiség-tani dolgozatokat. Általános bírálat után kezdődik a javítás. Nem a dolgozati baloldallal szemben a jobb oldalon íratja, hanem a dolgozati oldalon az érdemjegy után. Oda kerül a 8. sorba a dolgozat után a „Javítás” szó. Oldalt az év, a hó és a nap száma. 3 sörrel lejjebb „Helyesírási hibák kijavítása.” Ezek után „Megoldás”. A számtani műveleteket egyes tanulók vezetik, de a táblára a tanár írja. Akinek számítása hibátlan, nem ír. Aki a dolgozatnál hiányzott, teljes javítást ír. A javításokat a tanár ellenőrzi és ismét javíttatja a köv. dolgozattjavítási órán. Lényeges: a munka rendes, tiszta legyen, a javítási mód pedig következetes.

A májusi számban Padányi-Frank Antal „*A tanítóképzés jövő útjai*”-ról közli gondolatait. Csak átmenetileg tartja lehetőségek a négy éves liceumot négy éves tanítóképzővé alakítani, melynek érettségi bizonyítvánnyal a tanítóképző-akadémián egy évig hallgat előadásokat a jelölt, a második évben pedig már tanít és ennek a 2. évnél a végén leteheti a tanítói államvizsgálatot. Ez azonban csak átmeneti időre kell. Egyik kívánsága, hogy tanítóképzőintézeti tanár csak az lehessen, akinek megvan a tanítói oklevele.

Haltenberger Mihály „*Mit tanítsunk a budai kerületekről?*” című cikké a rég ismert I. II. és III. kerület mellett ismerteti az új XI. és XII. kerületet is.

A folyóirat meleg sorokkal emlékezik meg a nem rég elhunyt dr. Koch Ferenc főiskolai tanárról, ismertetve életét és működését.

Hollóné Hatos Kornélia könyvét: „*A kézimunkaoktatás vezérkönyve*” méltatja szép elismeréssel a folyóirat.

A Nevelésügyi Szemle 1. évi 1—2. számában Balanyi György méltatja Kisparti Jánosnak, az elhunyt szegedi tankerületi főigazgatónak működését. A kiváló pedagógus érdemeinek állított vele emléket.

Jung Péter ismerteti *Széchenyi műszaki alkotásait*. Pompás, részletes leírásban csodálhatjuk a nagy magyar kitarító munkásságát, zsenialitását olyan műszaki dolgokban is, amelyekben mérnöki ismeretei nem lehettek. Mindnyájunknak érdemes megismerni az Alduna szabályozásának, a Duna-hajózásnak, a budai hajógyár és téli kikötőnek, a Lánchídnak, a József hengermalomnak, a Tisza-szabályozásnak részleteit. Azt hisszük, hogy Jung tanulmányának főképpen a földrajz- és történelemszakos tanárok vehetik legjobb hasznát a tanításban is.

Schneller Edit *De Gerando Antonina nevelési eszményeit* ismerteti. De Gerando apai ágon francia származású jó magyar pedagógus volt, a kolozsvári Felsőbb Leányiskola igazgatója 1880-tól. A cikkíró mint tanítványa közvetlen hatását is átélte. Kiváló pedagógust és melegszívű nagyszonyt mutat be soráiban.